

ที่ พม ๐๕๐๕/ สผ๖๖

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๑๐๓๔ ถนนกรุงเกษม แขวงคลองมอหานา
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๒๖ เมษายน ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๕

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๕
๒. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหามหาความรุนแรงในครอบครัว ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ด้วยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ขอเสนอเรื่อง รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๕ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เรื่องดังกล่าวเข้าข่ายเรื่องที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑) เรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติในด้านการลดความเหลื่อมล้ำ และเป็นการขับเคลื่อนตามแผนปฏิบัติงานด้านครอบครัว พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ โดยมีเป้าหมายให้ครอบครัวมีชีวิตที่เป็นสุขและปราศจากความรุนแรง สามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยมีอาชีพสุจริตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง สามารถเลี้ยงลูกให้มีความสุขและมีพัฒนาการรอบด้านที่เหมาะสมตามวัย เป็นพลังสร้างสังคมที่มีคุณภาพ ลดปัจจัยเสี่ยงและสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายและบ้านทอนครอบครัว พร้อมทั้งเพิ่มปัจจัยเกื้อหนุนและสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ครอบครัว จัดบริการที่เหมาะสมแก่ครอบครัวที่มีปัญหาจนสามารถกลับคืนสู่สภาวะปกติ โดยการพัฒนามาตรการการกลไก การสร้างและเผยแพร่องค์ความรู้ที่จำเป็นสำหรับครอบครัว ให้ประชาชนทราบอย่างทั่วถึง โดยบุคลากรที่ทำงานด้านครอบครัวได้รับความรู้ ทักษะ และมีเจตคติที่ถูกต้องในการพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหาคู่ครอบครัว องค์กรทุกภาคส่วนมีการประสานและดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล และเพื่อส่งเสริมให้สื่อมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทั้งในรูปแบบและเนื้อหาสาระที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อพัฒนาครอบครัวต่อไป

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เนื่องจากเรื่องดังกล่าว เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงเห็นสมควรนำเสนอ “รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัวตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๕” ต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบโดยด่วน

๓.สาระสำคัญและข้อเท็จจริง

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๕ มีเนื้อหาประกอบด้วย ๔ ส่วนสรุปได้ดังนี้

๑) รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ปี ๒๕๖๕ ที่รวบรวมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๕ หน่วยงาน ได้แก่ ศูนย์พึ่งได้ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานแพทย์ กรุงเทพมหานคร สำนักงานมัย กรุงเทพมหานคร โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน ๑๓๐๐ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ บ้านพักเด็กและครอบครัว กรมกิจการเด็กและเยาวชน สมาคมบัณฑิตสตรีทางกฎหมายแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สมาคมส่งเสริมสถานภาพสตรี ในพระอุปถัมภ์ พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี กรมหมื่นสุทธนารีนาถ มูลนิธิปวีณาหงสกุลเพื่อเด็กและสตรี (องค์กรสาธารณประโยชน์) มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก มูลนิธิเพื่อนหญิง สภานายความ ในพระบรมราชูปถัมภ์ และกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ซึ่งขอยกตัวอย่างข้อมูลสถานการณ์ ฯ จำนวน ๒ หน่วยงาน ดังนี้

๑.๑) ข้อมูลของกระทรวงสาธารณสุข ในปี ๒๕๖๕ มีผู้ถูกกระทำความรุนแรงเข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ๕๓๕ แห่ง จำนวน ๑๖,๘๙๐ ราย โดยในจำนวนดังกล่าว มีผู้ถูกกระทำความรุนแรงที่เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๕,๑๐๘ ราย รองลงมาเป็นผู้ถูกกระทำที่เป็นเพศชาย จำนวน ๑,๗๖๐ ราย และเพศทางเลือก จำนวน ๒๒ ราย โดยมีค่าเฉลี่ยผู้ถูกกระทำความรุนแรง จำนวน ๔๖ ราย ต่อวัน

๑.๒) ข้อมูลของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตามระบบฐานข้อมูลความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และความรุนแรงในครอบครัว ภายใต้เว็บไซต์ www.violence.in.th แสดงจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวที่เข้าสู่กระบวนการตามพระราชบัญญัติฯ โดยจำแนกตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ช่วงอายุ ประเภท สาเหตุ และข้อมูลจำนวนเหตุการณ์ความรุนแรงในครอบครัวของกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว ในปี ๒๕๖๕ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๐๒๕ เหตุการณ์

๒) รายงานข้อมูลความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๕ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๓ หน่วยงาน ดังนี้

๒.๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีจำนวนคดีการกระทำความรุนแรงในครอบครัว ในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๖๗ คดี โดยแบ่งเป็นการร้องทุกข์ จำนวน ๑๕๘ คดี และไม่ร้องทุกข์ จำนวน ๙ คดี โดยมีการออกคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ จำนวน ๙ คำสั่ง และมีการยอมความขึ้นสอบสวน จำนวน ๑๔ คำสั่ง

๒.๒) สำนักงานอัยการสูงสุด แสดงข้อมูลจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติฯ ที่เข้าสู่กระบวนการในชั้นพนักงานอัยการ ในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๐ คดี ในจำนวนดังกล่าว แบ่งเป็นคดีสั่งฟ้อง จำนวน ๘ เรื่อง ไม่ฟ้อง จำนวน ๑ เรื่อง และยุติคดี (ยอมความ) จำนวน ๑ เรื่อง

๒.๓) สำนักงานศาลยุติธรรม มีคดีฟ้องศาลโดยตรง ในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๒๐๗ คดี และศาลยุติธรรมได้มีคำสั่งกำหนดมาตรการ/วิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ มาตรา ๑๐ วรรคสอง จำนวน ๒ คำสั่ง

๓) บทวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว จำนวน ๑๕ หน่วยงาน สรุปได้ดังนี้

๓.๑) ข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวจำแนกตามเพศและช่วงอายุ พบว่า เพศที่ถูกกระทำด้วยความรุนแรงมากที่สุดคือ เพศหญิง ส่วนผู้กระทำความรุนแรงมากที่สุดคือ เพศชาย และช่วงอายุของผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง ๑๐ ปี - ไม่เกิน ๒๐ ปี และผู้กระทำส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๑๘ ปี - ๕๐ ปี ซึ่งจากสถิติการให้บริการศูนย์ช่วยเหลือสังคมสายด่วน ๑๓๐๐ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕ พบว่า ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนมากที่สุด คือ ถูกทำร้ายร่างกายโดยคนในครอบครัว

๓.๒) ประเภทความรุนแรง พบว่าผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงส่วนใหญ่โดนกระทำความรุนแรงด้านร่างกายมากที่สุด ซึ่งอาจเป็นการทำร้ายโดยเจตนาที่จะใช้กำลังบังคับ ช่มชู้ อันเป็นเหตุทำให้เกิดบาดเจ็บตามร่างกาย

๓.๓) สาเหตุ/ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรง พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัว เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความรุนแรงมากที่สุด เช่น การทะเลาะวิวาท การหึงหวง การใช้ความรุนแรง เป็นต้น รองลงมาคือ สุราและยาเสพติด ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว นำไปสู่การทำร้ายร่างกายบุคคลในครอบครัว รวมถึงปัญหาอาชญากรรมในสังคม

๓.๔) สถานที่เกิดเหตุที่พบการกระทำความรุนแรงมากที่สุด คือ บ้านตนเอง และจากข้อมูลศูนย์ติดตามเหตุการณ์อาชญากรรมความรุนแรง (MOVE) พบว่า คดีความรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน ในช่วงอายุ ๐ - ๒๔ ปี เกิดขึ้นในพื้นที่โล่ง เช่น ถนน รองลงมาคือ บ้านหรือที่อยู่อาศัยส่วนบุคคล

๔) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรง แบ่งออกเป็น

๖ ด้าน ดังนี้

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
ระบบฐานข้อมูล	- ผลักดันให้เกิดการจัดทำระบบฐานข้อมูลความรุนแรงระดับประเทศ ให้ทุกหน่วยงานที่ดำเนินงานด้านความรุนแรง และใช้ฐานข้อมูลเดียวกัน เพื่อให้เป็นมาตรฐาน สามารถนำไปวิเคราะห์กำหนดนโยบาย แนวทาง หรือมาตรการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความรุนแรงในครอบครัวระดับประเทศต่อไป - ส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูล (กลุ่มเปราะบาง) สถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้พิการ ผู้ป่วยติดเตียง ผู้ป่วยเรื้อรัง เด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ และกลุ่มเปราะบางที่ไม่สามารถเข้าถึงการช่วยเหลือ - ปรับปรุงรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ข้อมูล
กลไกการดำเนินงานตามกฎหมาย	- ผลักดันให้เกิดการจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอเพื่อพัฒนาศักยภาพกลไกการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ และพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง - ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน - ผลักดันให้มีการแก้กฎหมาย เพื่อให้ครอบคลุมถึงครอบครัวที่มีกลุ่มเปราะบาง

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
กลไกการดำเนินงานตามกฎหมาย (ต่อ)	เช่น คนพิการ ผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดเตียง เป็นต้น - ผลักดันให้มีพนักงานสอบสวนหญิงทำงานด้านความรุนแรงในครอบครัวเป็นการเฉพาะ
เครือข่าย	- ส่งเสริมให้ทุกพื้นที่/ชุมชน มีการทำงานร่วมกับทีมสหวิชาชีพ - ส่งเสริมให้อาสาสมัครพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (อพม.) และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) มีองค์ความรู้ในการจัดการปัญหาความรุนแรงในครอบครัว และเรื่องกฎหมายตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ - ส่งเสริมเครือข่ายกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมระดับชุมชน ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว - สร้างเครือข่ายกับสื่อทั้งรูปแบบออฟไลน์ และออนไลน์ รวมถึงบุคคลที่มีผู้ติดตามบนแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย (Influencer) เพื่อร่วมกันสร้างสื่อรณรงค์ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ส่งผลต่อการใช้ความรุนแรงในครอบครัว และความรุนแรงทุกรูปแบบ
สถานการณ์ปัญหาในสังคม	- รมรณรงค์ หรือประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ทางด้านกระบวนการทางกฎหมายแก่หน่วยงาน หรือบุคคลที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้ เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ศูนย์ดำรงธรรม เป็นต้น เพื่อสร้างทัศนคติความรู้ความเข้าใจต่อประชาชนในการยุติความรุนแรงต่อเด็ก สตรี และบุคคลในครอบครัว - สนับสนุนงบประมาณสำหรับการสร้างสื่อที่ทันสมัย เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทุกระดับ เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนัก สร้างการรับรู้ เปลี่ยนค่านิยม และสร้างทัศนคติใหม่ ๆ ให้สังคมไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉย กับความรุนแรงทุกรูปแบบ โดยให้มีการเผยแพร่อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี - ส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดี ใช้เวลาที่มีคุณภาพร่วมกับครอบครัวและสร้างพื้นที่ที่เป็นมิตรสำหรับครอบครัว ทั้งในบ้าน สถานศึกษา สถานที่ทำงาน พื้นที่สาธารณะ ชุมชน และท้องถิ่น - ส่งเสริมให้มีความมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจในปัจจุบันที่ส่งผลให้มีการว่างงาน การไม่มีงานทำ ขาดรายได้
การจัดสวัสดิการสำหรับกลไกการดำเนินงาน	- ส่งเสริมให้เกิดการสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรให้เพียงพอแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ และพนักงานสอบสวนในการช่วยเหลือคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรง - ส่งเสริมให้ผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัวควรได้รับสวัสดิการ เยียวยา ความเดือดร้อนและมีการส่งเสริมอาชีพพึ่งตนเองได้ - ผลักดันให้มี “ที่พัก/สถานที่” โดยเฉพาะ สำหรับผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงให้เพียงพอและเหมาะสม - มีมาตรการเพิ่มความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ ในการลงพื้นที่ช่วยเหลือผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงฯ

ด้าน	ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
การศึกษา/วิจัย	- ผลักดันให้เกิดหลักสูตรการศึกษาความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงทุกรูปแบบ ในทุกระดับการศึกษาทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษาตลอดจนการศึกษานอกระบบ รวมถึงให้มีหลักสูตรการศึกษากฎหมายความรุนแรงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง - ส่งเสริมงบประมาณสำหรับนักวิจัยเพื่อศึกษาต้นเหตุ/ปัจจัยการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ศึกษาพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่อาจก่อให้เกิดการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว ตลอดจนพฤติกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดความรุนแรงในครอบครัว หรือการสร้างความปลอดภัย การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในครอบครัว เพื่อเป็นแนวทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลกับประชาชนทั่วไป เพื่อสร้างค่านิยม ทัศนคติ และลดความรุนแรงทุกรูปแบบในสังคม

รายละเอียดรายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรง ฯ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

รายงานข้อมูลสถานการณ์ด้านความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๕ แสดงให้เห็นว่าการกระทำ ความรุนแรงเกิดขึ้นได้กับทุกเพศ ทุกช่วงวัย โดยเฉพาะกับสตรี และเด็ก ซึ่งเป็นความรุนแรงทางร่างกาย จิตใจ และอาจส่งผลให้เกิดเป็นความรุนแรงทางสังคมได้ โดยความรุนแรงทางร่างกายที่เห็นได้ชัด คือ การบาดเจ็บ บาดแผล ร่องรอยของการถูกทำร้ายทางร่างกาย ความรุนแรงทางเพศ จากการถูกข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อจิตใจ และอาจกลายเป็นบาดแผลทางจิตใจ (Trauma) ก่อให้เกิดความเครียด หรือภาวะซึมเศร้า หากไม่ได้รับการเยียวยารักษาจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมหรือการดำเนินชีวิต หรืออาจนำไปสู่การฆ่าตัวตายได้ โดยเฉพาะความรุนแรงต่อเด็กอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการที่สมวัย ทั้งนี้ หากไม่มีการป้องกันและแก้ไข ปัญหาความรุนแรง จะทำให้เกิดการส่งต่อความรุนแรงจนเกิดผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสูญเสียคุณภาพประชากรในสังคม นอกจากผลกระทบที่เกิดต่อผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงแล้ว จะเกิดผลกระทบทางสังคม ได้แก่ การสูญเสียงบประมาณทางสังคมที่ต้องจ่าย เช่น งบประมาณในการคุ้มครอง การรักษาอาการบาดเจ็บ พิการ ตลอดจนการบำบัดฟื้นฟู

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา ความรุนแรงในครอบครัว ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ โดยมีนายอนุกุล ปิตแก้ว ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานการประชุม โดยกรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัวในฐานะฝ่ายเลขานุการ ได้เสนอ (ร่าง) รายงานข้อมูลสถานการณ์ ด้านความรุนแรงในครอบครัว สำหรับการรายงานตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำ ด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๕ เพื่อโปรดพิจารณา โดยคณะอนุกรรมการฯ มีมติรับทราบ โดยมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะว่าควรมีสรุปรเนื้อหาสาระสำคัญจากการวิเคราะห์สรุปตัวเลขที่มีนัยยะสำคัญ จำนวน ๔ - ๕ หน้า และควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลจากหน่วยงานทั้งหมด เพื่อสามารถทำเป็นข้อเสนอเชิงนโยบาย รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

๗. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนด “ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดทำรายงานประจำปี แสดงจำนวนคดีการกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว จำนวนคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ และจำนวนการละเมิดคำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการเพื่อบรรเทาทุกข์ของพนักงานเจ้าหน้าที่และศาล และจำนวนการยอมความ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาเพื่อทราบปีละครั้ง”

๘. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ/คณะกรรมการเจ้าของเรื่อง

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณาแล้ว เห็นสมควรนำเสนอ รายงานข้อมูลสถานการณ์ความรุนแรงในครอบครัว ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ ประจำปี ๒๕๖๕ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ภายหลัง คณะรัฐมนตรีได้รับทราบรายงานแล้วขอได้โปรดเสนอรายงานดังกล่าวต่อรัฐสภาทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวรารุช ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

กองส่งเสริมสถาบันครอบครัว

โทร. ๐ ๒๖๕๔ ๖๗๒๕